

کوچ وانت نیسان آبی

مجموعه ی هفت عکس حسن غفاری از روایت مستند گونه ی زندگی یک خانواده و یاور همیشگی‌شان یعنی همان وانت نیسان آبی رنگ است که که تلاش کرده حضور و نفوذ پررنگ این جسم آهنی به این خانواده را در قاب ها به تصویر بکشد اما از نظر من عکس ها به نوعی دارای قاب های تکراری و ترکیب بندی های نه چندان جالب هستند و در واقع هیچکدام به خوبی نتوانستند همنشینی و حضور این ماشین را به عنوان یک عنصر مورد توجه و اصلی که مجموعه تاکید ی بر آن دارد نشان دهد. در واقع این نگاه عکاس و ترکیب تصاویر نیست که من را متوجه به حضور عمدی این ماشین می کند بلکه عنوان مجموعه است که بیان می کند این حضور تکراری در واقع هدف اصلی مجموعه است و این یعنی اگر عنوان را از مجموعه بگیریم در واقع با تصاویر بی هدفی رو به رو می شویم که مشخص نمی کند که می خواهد چه چیزی را به ما نشان بدهد و حتی اگر روایتی از زندگی یک خانواده و کوچ ان ها است هیچ تصویر مشخصی از زندگی ان ها به خوبی نشان نمی دهد و تنها قاب هایی بی ربط به یکدیگر جدا شده اند که حتی به تنهایی جذابیتی ندارند و برشی از زندگی ان ها را نشان نمی دهد این عکس ها حتی در کنار هم انسجامی ندارند و فقط در تکرار این ماشین در تصاویر مشترک هستند که این تکرارها نه تنها تاکید ی ندارند که حتی باعث می شوند به توان حضورش را نادیده گرفت در کل این مجموعه برای من تکراری و بی هدف بوده و نتوانسته من را به عنوان مخاطب جذب کند و حتی از نظر روایت یک روایت بی هدف و مستند نگاری غیر منسجم و نا موفقی را به نمایش می گذارد